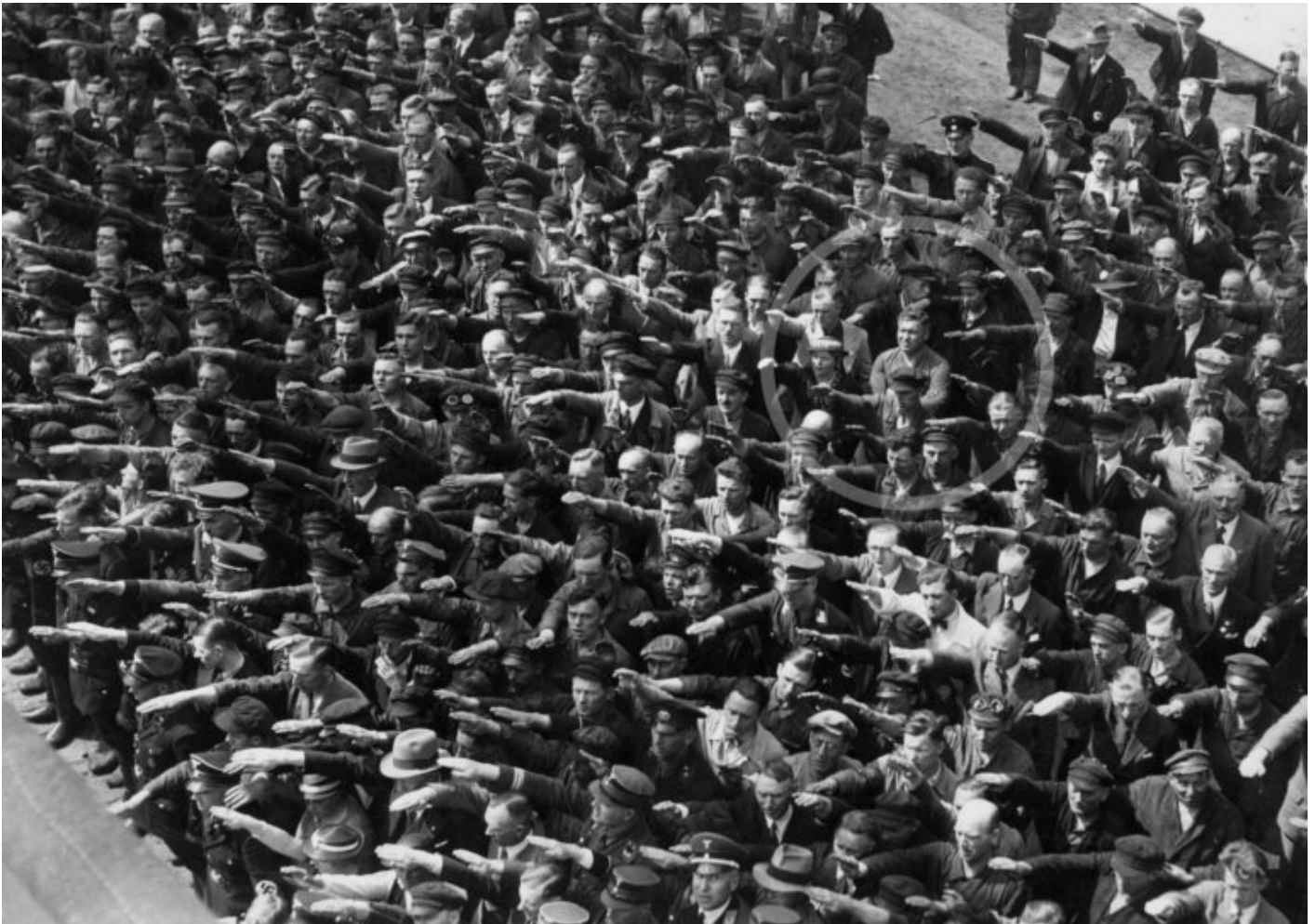

Pocta těm, co nehajlují

6. 6. 2022 **kuryr**

Podívejte se na tu fotku. Všichni hajlují, div si nevytrhnou pazouru z kloubu. Bude-li se na obrázek koukat nějaký autista, určitě zjistí, že počet hlav neštymuje s počtem zdvižených pravic. Je to tím, že někteří lidé stojí alibisticky tak, jako by neměli přes své soudruhy jak zvednout ruku k pozdravu.

Nicméně ten frajer uprostřed se za nic neschovává. Ten chlap má totiž koule a je pěkně nasranej.

August Landmesser byl prostý muž. Chtěl se živit prací, a tak když mu řekli „přidej se k nám do NSDAP a dostaneš lepší práci i plat,“ moc nepřemýšlel a pořídil si členskou legitimaci. Jenže nastala velká potíž. Soudruzi straníci mu začali vysvětlovat, že ta jeho Irma je sice kočka, možná to umí božsky v posteli, ale je to židovka, a to je fuj. August měl ty kokotské fanatiky na háku a Irmě udělal děcko. To už bylo na soudruhy moc a začali Augusta s Irmou šikanovat. Když ti dva zjistili, že čekají další dítě, bylo jim jasné, že podle nových zákonů spáchali trestný čin hanobení rasy a snažili se utéct do ciziny. Bohužel jim to nevyšlo a soudruzi Němci udělali Romeovi a Julii třicátých let ze života peklo, které přežily jen jejich dcery.

Je těžké nehykat s davem. Je tak příjemné vykřikovat fašistická hesla a nebýt za to trestán. Vždyť i naši přední umělci, vládní činitelé a politici vykřikují fašounský pozdrav na veřejnosti a nikdo nevznesе obvinění, nejspíš ze stejné obavy, kterou trpěli Němci v předválečném Německu. A přesto v době, kdy půlka Evropy bez znalosti historie hýká něco jako „Sláma u kravína“ a druhá půlka na to inkoherentně odpovídá „V heráku sláma,“ se najde politik, který si stejně jako August Landmesser založí ruce: Jmenuje se Viktor Orbán.

Ten chlap se mi fakt líbí. Jako premiér země cítí odpovědnost za svůj lid, a podle toho se chová. Například se před lety nehodlal podílet na pašování lidí z Afriky do Evropy, a dostal za to od Soros boys v Komunistické internacionále – pardon – v Evropském parlamentu pěknou kartáč. Když před třemi lety vypukla hysterie kolem černé smažky a celý svět začal vzdávat hold agresivní rasistické ideologii, Orbán prohlásil, že Maďar si klekne jen před Bohem a před ženou. Neomarxistická hovada napříč Eurosojuzem mohl trefit šlak. Orbána však Maďaři milují, a proto se mu dostalo před nedávnem velké odměny – vyhrál volby na celé čáře. Jeho popularita v Maďarsku nezná mezí. A nyní zase nahlas říká, že mu teplo bruselské či americké prdele ani zdaleka nenahradí chybějící plyn či ropu, což naše parta lokajů vedená soudruhem Fialou, namazaná lubrikačním gelem od hlavy až po kotníky, rozhodně odsuzuje.

Uvidíme, která ze strategií v dlouhodobém výhledu přinese obyvatelstvu střední Evropy větší prospěch: Zda komformní hajlování a primitivní antirusismus, nebo pragmatismus malého národa sevřeného mezi dvěma ohromnými zájmovými bloky. Možná by si naše vláda měla přečíst Hlavu 22 od Josepha Hellera, především kapitulu Natelyho dědek. Heller zde vtipně konfrontuje fangličkářství s filozofií starého pána, který byl svědkem postupu různých armád jeho rodným krajem tam a zpět, a jehož krédo bylo: „**Jestliže je na světě něco, za co stojí zemřít, je určitě lepší zůstat kvůli tomu naživu.**“ A Orbán se jednoznačně snaží, aby jeho národ přežil pokud možno bez úhony celé posrané jednadvacáté století. Snad si z něj dříve nebo později začnou brát sousední státy příklad.

Hodně štěstí, Viktore.